

Supplement til redegørelse vedr. Martinus' efterladte skrifter - Tilblivelsen af det såkaldte "Thorell-manuskript"

I 2004 udarbejdede vi fra Martinus Institut (MI) en orientering om udgivelsen af Martinus' efterladte manuskripter. Denne orientering kan stadig læses her på hjemmesiden.

http://www.martinus.dk/fileadmin/user_upload/dokumenter/Redegoerelse_vedr_efterladte_skrifter.pdf

I orienteringen indgår en oversigt over vigtige hændelser og udtalelser med relation til *Det Tredje Testamente* og efterladte skrifter. Som supplement til denne oversigt har vi i det følgende givet en redegørelse, som belyser tilblivelsen af det såkaldte "Thorell-manuskript". Da dette manuskript fejlagtigt er blevet udlagt og offentliggjort som Martinus' eget manuskript, har vi medtaget nogle ret "tekniske" oplysninger og eksempler, som viser at det ikke er tilfældet.

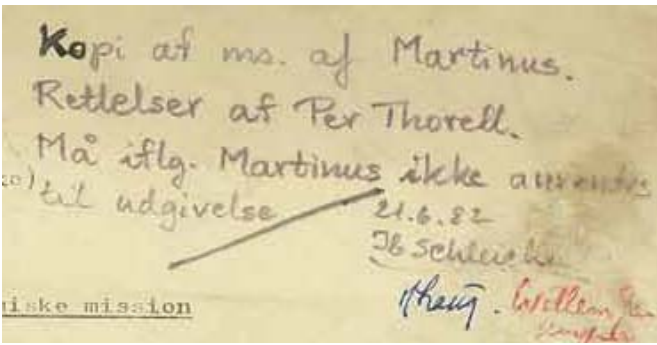
Supplement til oversigt over vigtige hændelser og udtalelser med relation til DTT

3	Martinus' samarbejde med Per Thorell	<p>(Pkt. 3 er gengivet fra den oprindelige oversigt)</p> <p>Martinus havde løbende en nær kontakt til forfatteren Per Thorell, som modtog manuskriptdele til den separate DTT-bog og læste korrektur på dem. Ifølge Martinus var Thorell meget begejstret for materialet, men han havde alligevel på et tidspunkt indskrevet så mange bemærkninger og ændringsforslag, at Martinus' oprindelige manuskripttekst kun med besvær kunne genfindes. Martinus valgte i stedet at arbejde videre på sin egen oprindelige udgave af manuskripterne.</p> <p>Det af Thorell korrigerede materiale findes endnu nedpakket i Institutets arkiv med en påtegning om, at det ikke må bruges, underskrevet af flere daværende rådsmedlemmer. Denne fremgangsmåde er fulgt for at skelne det fra øvrigt efterladt materiale, som gerne må bruges.</p>
---	--------------------------------------	---

Supplerede oplysninger

3a	<p>Thorells første rettellesforslag til Martinus' oprindelige manuskript</p> <p>"Thorell-kopien"</p> <p>Bilag 1</p>	<p>Per Thorell havde mange samtaler med Martinus om arbejdet med den separate DTT-bog, og han modtog kopier af Martinus' foreløbige manuskriptark til korrekturlæsning og kommentering. Disse kopier findes i dag opbevaret i Institutets arkiv med denne påtegning fra Martinus:</p> <div data-bbox="614 1601 1252 1825" style="text-align: center;"> </div> <p>Vi viser som bilag 1 en af de indledende sider i manuskriptet, hvor Martinus har skrevet om sin oplevelse af det gyldne lys ved hans kosmiske indvielse. Det fremgår tydeligt heraf, at Thorell har skrevet et stort antal ændringsforslag ind i teksten, nogle med håndskrift og andre med skrivemaskine. De steder, hvor der var rettet meget, var der klæbet papirstykker med rettelser henover Martinus' tekst. Selvom kopien fra dengang har en dårlig kvalitet, er det stadig muligt at tyde de fleste af rettellesforslagene.</p>
----	---	--

		<p>Men det hører med til historien, at Martinus ikke i første omgang fik disse rettede kopier af sit eget manuskript tilbage. Per Thorell blev efterhånden klar over, de mange rettelsesforslag havde fået et omfang og en karakter, som ville gøre det svært for Martinus at forholde sig til dem og arbejde videre med dem. I stedet for at aflevere kopien med de påførte rettelser valgte han derfor i første omgang en anden fremgangsmåde, se pkt. 3b.</p>
3b	<p>Thorells omskrevne og omredigerede manuskript.</p> <p>"Thorell-manuskriptet"</p> <p>Bilag 2</p>	<p>Per Thorell besluttede sig til at omskrive og omredigere hele Martinus' manuskriptmateriale, hvorved der fremkom et helt nyt manuskript. Det er dette omredigerede manuskript, vi betegner som "Thorell-manuskriptet", og som nu fejlagtigt er blevet udlagt og offentliggjort som Martinus' eget manuskript (se pkt. 3d)</p> <p>Originalen hertil findes også opbevaret i Instituttets arkiv. Materialet består af 153 tekstsider, og Per Thorell har skrevet denne påtegning på forbladet:</p> <div data-bbox="571 745 1329 954" data-label="Image"> </div> <p>(Korrigeret udgave 3. Testamente. <i>Per Thorell</i>)</p> <p>Vi viser i bilag 2 et uddrag på to sider fra det omskrevne manuskript, som kan sammenlignes med Martinus' tekst i bilag 1. Det fremgår heraf, at Thorell har foretaget en meget omfattende omredigering, hvor han har indarbejdet sine egne talrige ændringsforslag i teksten.</p> <p>Da Martinus modtog dette omskrevne materiale, blev han klar over, at det ikke kunne bruges i hans videre arbejde. Bl.a. var det ifølge sagens natur svært for ham at skelne mellem, hvad der var hans egen oprindelige tekst, og hvad der var Thorells rettelser.</p> <p>Efter en lang betænkningstid bad han derfor om at få kopien af sit eget manuskript tilbage, se pkt. 3c.</p> <p>På den opbevarede original til "Thorell-manuskriptet" har rådet i 1982 skrevet følgende påtegning:</p> <div data-bbox="584 1503 1316 1727" data-label="Image"> </div> <p>(Påtegningen er underskrevet af de 3 rådsmedlemmer Ib Schleicher, Henning Laug og Willem Jan Kuijper)</p> <p>Ved sammenligning mellem bilag 1 og 2 fremgår det i øvrigt, at der ikke blot er forskelle i indholdet. Det fremgår også, at Thorell-manuskriptet er skrevet på en anden skrivemaskine, end den Martinus benyttede (Martinus havde på det tidspunkt en elektrisk IBM-maskine). Endvidere har Thorell skrevet sin udgave på A4-papir, mens Martinus benyttede folieark til sine manuskripter. Foliearkene er lidt større end A4-formatet (ca. 31 x 21 cm).</p>

3c	Martinus fik senere kopien af sit eget manuskript tilbage	<p>Resultatet af Martinus' overvejelser blev således, at han måtte bede Thorell om at få kopien af sit eget manuskriptmateriale tilbage. Thorell skriver herom i sine dagsbogsnotater:</p> <p><i>"Martinus bad om at få sit manuskript til "Testamentet", da han havde klippet i sit eget og nu havde vanskeligt ved at skabe følgeorden i stumperne. Jeg sagde, at jeg var betænkelig ved at udlevere det på grund af de mange rettelser og overstregninger, jeg havde foretaget," (Citater fra Thorells dagbog den 19. august 1979).</i></p> <p>Da Martinus omsider fik kopien tilbage med de påførte hånd- og maskinskrivne rettelser, blev han klar over, at han heller ikke kunne gøre brug af dette materiale, og at det ikke måtte publiceres. Han arbejdede derfor videre med sine egne udgaver af materialet.</p> <p>På den bevarede Thorell-kopi med rettelserne er der i 1982 skrevet følgende påtegning fra rådet</p> <p>Påtegningen er underskrevet af de 3 rådsmedlemmer Ib Schleicher, Henning Laug og Willem Jan Kuijper.</p>
3d.	Det offentliggjorte uægte manuskript	<p>Den udgave af "Thorell-manuskriptet", som fejlagtigt er blevet offentliggjort, er efter det oplyste en genpart, som stammer fra Thorells private samling af Martinus-materiale. Det er også oplyst, at denne genpart skulle være fremstillet ved, at der er skrevet med gennemslag på skrivemaskine. Det må i så fald være Thorell, som har skrevet med gennemslag, da han omskrev og omredigerede Martinus' manuskript.</p> <p>Det offentliggjorte materiale svarer for størstedelens vedkommende til den originale udgave af Thorell-manuskriptet, som findes i Instituttets arkiv. Men det er ikke identisk med denne originale udgave. Nogle steder er der mindre afvigelser i teksten, og sideombrydningen er nogle steder anderledes end i originaludgaven. I andre dele af materialet svarer sideombrydningen til originalen, men der er til gengæld tilføjet div. håndskrevne ændringer, som ikke er med i originalen. Per Thorell må således have arbejdet med flere udgaver af det omskrevne materiale.</p> <p>Det kan nævnes til sammenligning, at Martinus ikke benyttede metoden med at lave kopier ved gennemslag, når han skrev sine manuskripter.</p> <p>Eksemplet med det offentliggjorte uægte manuskript understreger betydningen af, at alle der har interesse for og arbejder med Martinus' værker påtager sig forpligtelsen til at beskytte hans egne tekster. Derfor bør det altid være Martinus Institut, som står for publiceringen - også af hans efterladte tekster. På Instituttet har vi det originale kilde-materiale og de fornødne historiske oplysninger om tilblivelsen af teksterne.</p>

3e	Martinus' videre bearbejdning 1978-80	<p>I årene 1978-80 blev det klart for Martinus, at han alligevel ikke skulle udgive den separate bog med titlen <i>Det Tredje Testamente</i>. Han arbejdede i stedet videre med sine tekster med henblik på, at de skulle bruges til andre formål. Bl.a. valgte han at skrive videre på den indledende prolog og udbygge sine analyser af emnet "Kristi Genkomst". Det var hans plan, at dette materiale kunne indgå som en Prolog til Livets Bog 1, og at denne Prolog kunne udgives som et særtryk til de, der allerede havde anskaffet værket. Han regnede tillige med, at de øvrige dele af manuskriptmaterialet kunne benyttes i andre publikationer, f.eks. i kommende bind af <i>Det Evige Verdensbillede</i> og artikler mv. Men Martinus nåede som bekendt ikke at færdiggøre sine sidste tekster til de påtænkte formål.</p> <p>Det fremgår af det efterladte materiale, at også arbejdet i de sidste år udelukkende byggede på hans egne manuskripter. Han gjorde således ikke brug af de mange kommentarer og ændringsforslag, som Per Thorell var kommet med. Hans seneste bearbejdning bestod i, at han nogle steder omstrukturerede, omskrev og udbyggede sine tekster, andre steder foretog han blot mindre ændringer og de øvrige tekster er bevarret uændrede fra hans oprindelige manuskriptark.</p>
3f	Behandling af det efterladte materiale efter Martinus' bortgang	<p>Kort tid efter Martinus' bortgang blev der igangsat et foreløbigt arbejde omkring det efterladte manuskriptmateriale. Daværende rådsmedlem Henning Laug fik til opgave at sortere og systematisere det omfattende materiale, hvilket skete i 1982. og alle rådsmedlemmer fik kopi af materialet. Det sorterede materiale findes opbevaret i arkivet og har dannet grundlag for den senere bearbejdning med henblik på udgivelse.</p>
3g	<p>Uddrag fra <i>Den Intellektualiserede Kristendom</i>, udgivet i 2004</p> <p>Bilag 3</p>	<p>Instituttet besluttede i 2004 at udgive en bog med efterladte, uafsluttede skrifter. Bogen fik titlen <i>Den intellektualiserede Kristendom</i> og indeholder en temasamling af Martinus' efterladte manuskripter fra perioden 1971-1981, inklusive de nye og ændrede tekster han skrev i sine sidste år.</p> <p>Vi viser i bilag 3 et uddrag på to sider fra det efterladte manuskript, som er gengivet i <i>Den Intellektualiserede Kristendom</i>. Uddraget er fra den omtalte Prolog, som har overskriften "Det Tredje Testamente – talsmanden den hellige ånd". I Prologen findes i stk. 3-4 det afsnit, hvori Martinus beskriver sin gyldne lysoplevelse, og det kan sammenlignes med hans oprindelige tekst i bilag 1. Man kan se, at han i sin bearbejdning har taget udgangspunkt i sin oprindelige tekst men har omskrevet dele af teksten, indklæbet nogle afsnit, ændret på afsnitsopdelingen og indsat nye overskrifter mv.</p> <p>Indholdet i <i>Den Intellektualiserede Kristendom</i> er således Martinus' egne efterladte manuskripter, inklusive den bearbejdning han foretog i sine sidste år.</p>

6.

Til

tilgængelig kun
af lys
sidst at ~~blive~~ et blændende lys ocean i den reneste guldets farve. Det ~~der~~
overstrålede alt andet eksisterende lys. Det formede sig som tusinder
af vibrerende lodrette gyldne tråde, der totalt opfyldte rummet. Jeg
befandt mig altså alene midt i dette ~~vibnende~~ guddommeligt levende
gyldne Lysvæld, men uden ~~at være synlig i nogen som helst fremtrædende~~
selv fremtræde i nogen som helst synlig form
materialiseret art. Jeg havde ingen organisme, ligesom alt andet omkring
alle mig af skabte ting, mit værelse, mine møbler, ja kort sagt hele den ma-
*helt*terielle verden var forsvundet eller totalt udenfor sansernes rækkevidde.

Kun det blændende gyldne lys med sine vibrerende gyldne lystråde havde
optaget i sig alt, hvad der ellers er tilgængelig for sansning eller
livsoplevelse, ~~Men ikke desto mindre var jeg dagsbevidst nok til, at jeg~~
men alligevel kunne jeg gennem det stærke gyldne lys dagsbevidst
opleve, at jeg havde en levende eksistens uden for de fysiske fænomeners verden.
~~igennem det stærke gyldne lys blev indpodet eller oplevede, at jeg her~~
~~havde en levende eksistens uden for den skabte verden, udenfor alt,~~
fremtræder
hvad der ellers er ~~synligt~~ som skabte foreteelser. Jeg var udenfor tid og
rum. Jeg var ~~et med~~ uendeligheden og evigheden. Jeg var i mit uddelige
Jegs element, *det uddelige Jeg* der sammen med alle *eksisterende* ~~andre~~ levende væseners uddelige Jeg'er
er ~~et med~~ verdensaltets Jeg eller evige ophav. Jeg var her ~~et med~~ den
gennem alle tider, gennem alle verdenskulturer, ~~gennem alle verdensreli-~~
~~gioner, gennem alle racer og folkeslag, både bevidst og ubevidst søgt~~
2 dyrket og tilbudt *verdensaltets eneste* ~~ene~~ evige almægtige, alvise og
alkærlige Guddom.

Visionen var forbi. Den havde kun været få *noget* sekunder, eller måske blot
brøkdelen af sekunder, hvis der ~~var~~ *der som tidshorizont overhovedet har der kun været* tale om opfattelse af
tid. Jeg var atter tilbage i min fysiske tilstand. ~~Ved ~~mit~~ ophold i dette~~
Men oplevelsen i det gyldne lys havde medført en overvældende forandring i min
~~gyldne lys var der sket en kraftig og voldsom forandring i min mentalitet,~~
mentalitet. Jeg havde en klar erkendelse af, at min vision af det allestedsnær-
~~der viste mig, at denne min vision af det allestedsnærstående og altop-~~
~~fyldende gyldne lys absolut ikke var et drømmesyn, en indbildning eller en~~
hallucination, men en virkelig *høje* dagsbevidst kosmisk oplevelse. Den
efterlod mig i en ny bevidsthedstilstand, der *gav mig en* satte mig i stand til at
skabe mine kosmiske analyser og symboler *af* ~~af~~ det evige verdensalt eller
selve livsmysteriets løsning. Jeg blev ved oplevelsen af det blændende
gyldne lys hævet op fra den *af* jordiske menneskeheds *af* ~~nuværende~~ kosmiske
blindhed til livets højeste kosmiske udsyn, der viste mig alkærligheden
som verdensaltets grundtone og fundamentet for Kristendommens fornyelse
og videreførelse som *grundstruktur* ~~livsfundament~~ for den nu begyndende ny verdensepoke

fundament alkærligheden samt de levende væseners udødelighed og fremtræden som deres egen skæbnes herre? Vi får se!

4. Det gyldne lys.

Denne min foran omtalte Kristusvision var en oplevelse i en tilstand af absolut vågen kosmisk dagsbevidsthed og altså ikke nogen drøm eller hallucination. Den var en tydelig dagsbevidst tilkendegivelse af en mission, jeg skulle udføre. Det er rigtigt, at jeg ikke straks kunne fatte, hvorledes jeg som et uvidende menneske skulle kunne magte en åndelig eller kosmisk opgave af et så ophøjet og helligt format. Men denne uvidenhed skulle ikke blive af lang varighed. Allerede næste for^{igen} middag følte jeg, at jeg ~~skulle~~ måtte meditere i mørke, som jeg havde gjort det aftenen før. Jeg satte mig ~~at~~ til rette i min kurvestol, som nu forekom mig at være opladet med en form for stærkt åndeligt virkende kraft. Jeg havde igen taget bind for øjnene og befandt mig i dybt mørke, men i absolut vågen dagsbevidst tilstand. Med ét var det, som om jeg så ind i en halvmørk himmel, hvorover der bevægede sig en mørk skygge, der efterlod himlen mere lys. Denne skyggepassage hen over himlen skete flere gange, og for hver gang blev himlen mere lysende, indtil den udgjorde et blændende ocean af lys i den reneste guldets farve, der overstrålede alt andet eksisterende lys. Det formede sig som tusinder af vibrerende lodrette gyldne tråde, der totalt opfyldte rummet. Jeg befandt mig altså alene midt i dette guddommeligt levende gyldne lysvæld, men uden selv at fremtræde i nogen som helst synlig form. Jeg havde ingen organisme, ligesom alle skabte ting omkring mig, mit værelse, mine møbler, ja hele den materielle verden var helt forsvundet eller uden for sansernes rækkevidde. Det blændende gyldne lys med sine vibrerende gyldne lystråde havde optaget sig alt, hvad der ellers er tilgængeligt for sansning eller livsoplevelse, men alligevel kunne jeg gennem det stærke gyldne lys dagsbevidst opleve, at jeg havde en levende eksistens uden for de fysiske fænomeners verden, uden for alt hvad der ellers fremtræder som skabte foreteelser. Jeg var uden for tid og rum. Jeg var ét med uendeligheden

og evigheden. Jeg var i mit udødelige Jeg's element, det udødelige Jeg der tilsammen med alle eksisterende levende væseners udødelige Jeg'er er ét med verdensaltets Jeg eller evige ophav. Jeg var her ét med den gennem alle tider, gennem alle verdenskulturer, verdensreligioner, racer og folkeslag bevidst og ubevidst søgte, dyrkede og tilbedte evige almægtige, alvise og alkærlige Guddom.

Visionen var forbi. Den havde kun varet nogle få sekunder, måske blot brøkdele af sekunder, dersom tidsbegrebet overhovedet her kan komme på tale. Jeg var ~~at~~ tilbage i min fysiske tilstand. Men oplevelsen i det gyldne lys havde medført en overvældende forandring i min mentalitet. Jeg havde en klar erkendelse af, at min vision af det allestedsnærværende og altopfyldende gyldne lys hverken var drømmesyn, indbildning eller hallucination, men en virkelig dagsbevidst kosmisk oplevelse. Den efterlod mig i en ny bevidsthedstilstand, der gav mig evnen til at skabe mihe kosmiske analyser og symboler over det evige verdensalt eller selve livsmysteriets løsning. Jeg blev ved oplevelsen af det blændende gyldne lys hævet op fra den nuværende jordiske menneskeheds kosmiske blindhed til livets højeste kosmiske udsyn, der viste mig alkærligheden som verdensaltets grundtone og som fundament for Kristendommens fornyelse og videreførelse som grundstruktur for den nu begyndende nye verdensepoke og frem til opfyldelsen af Guds skabelsesplan for menneskeheden, nemlig dens udvikling i alkærlighed og dens heraf følgende kosmiske bevidsthed og dermed dens tilblivelse i Guds billede efter hans lignelse.

Men denne livets evige sandhed eller livsmysteriets løsning finder man ikke ved hjælp af mikroskoper, teleskoper, datamaskiner eller lignende. man finder den absolut heller ikke ved atom- og brintbomber eller andre helvedesapparater. Men når krigen i menneskets indre har nedkæmpet krigen i menneskets ydre, vil alkærligheden, der er Kristendommens evige lys, gennemstrømme den moderne verdens energiske forskning eller søgen efter den virkelige sandhed og velsigne den med livsmysteriets løsning. Denne løsning er det evige verdensalts identitet som et levende væsen, der udgør uendeligheden og evigheden, åbenbarer sig gennem tid og rum og taler til de levende væsener gennem levende væsener, hver ~~til~~ ^{efter} sin art, sin race,

(Det markerede afsnit kan sammenlignes med den øverste del af bilag 1)

F9-8

F9-8

anden stærkt virkende åndelig kraft. Jeg havde altså bind for øjnene og befandt mig i dyb mørke, men absolut i vågen dagsbevidst tilstand. Pludseligt var det som om, jeg ~~j~~ så ind i en mørk himmel. Men nu gik der en sort skygge hen over denne himmel, som derefter blev mere lys. En sådan skyggepassage gentog sig flere gange. Og for hver gang, den havde passeret, blev den nævnte himmel til et stærkere og stærkere lys for tilsidst at blive et blændende lysocean i den reneste guldets farve. Det overstrålede alt andet eksisterende lys. Det formede sig som tusinder af vibrerende gyldne tråde, der totalt opfyldte rummet. Jeg befandt mig altså alene midt i dette guddommelige levende, gyldne lysvæld, men uden at være synlig i nogen som helst fremtrædende materialiseret form. Jeg havde ingen organisme, ligesom alt andet omkring mig af skabte ting, mit værelse, mine møbler, ja, kort sagt, hele den materielle verden var forsvundet eller totalt udenfor sansernes rækkevidde. Men det blændende gyldne lys med sine vibrerende gyldne tråde havde optaget i sig alt, hvad der ellers er tilgængeligt for sansning eller livsoplevelse. Men ikke desto mindre var jeg dagsbevidst nok, til, at jeg igennem det stærke gyldne lys blev indbudet eller oplevede at jeg i denne guldglorie var i mit evige jugs hjemsted, havde her en levende eksistens udenfor det hele, ~~jeg havde her den skabte verden~~, udenfor alt, hvad der ellers er synligt som skabte foreteelser. Jeg var udenfor tid og rum, jeg ~~var eet med evigheden~~. Jeg var eet med uendeligheden og evigheden. Jeg var i mit udødelige jugs element, der sammen med alle andre levende væseners udødelige jeger er et med verdensaltets jeg eller evige ophav. Jeg var her eet med den gennem alle tider, gennem alle verdenskulturer, gennem alle verdensreligioner, gennem alle racer og folkeslag, både bevidst og ubevidst søgt, dyrket og tilbudt verdensaltets eneste evige alvidende, almægtige og alkærlige Gud.

Uddrag af Martinus' efterladte manuskript gengivet i Den Intellektualiserede Kristendom, stk 4

(Det markerede afsnit kan sammenlignes med den nederste del af bilag 1)

DET TREDIE TESTAMENTA
TALSMANDEN DEN HELLIGE ÅND

2. - Indvielsen i min mission.

Visionen var forbi. den havde varet nogle få sekunder eller måske kun brøkdele af sekunder, hvis der overhovedet kan være tale om opfattelse af tid i denne situation. Jeg var atter tilbage i min fysiske tilstand. Under mit ophold i det gyldne lys var ^{der} sket en overvældende forvandling af min metalitet. Det viste sig, at nævnte vision af det altopfyldende gyldne lys absolut ikke var et drømmesyn eller en hallucination, men en virkelig vågen dagsbevidst kosmisk oplevelse. Den efterlod mig i en ny bevidsthedstilstand, der satte mig i stand til at skabe mine kosmiske analyser og ~~syn~~ ^{symboler} over "Det evige verdensalt" eller selve "Livsmysteriets løsning"- Jeg blev ved oplevelsen af det blændende gyldne lys ligesom hævet op fra den jordiske menneskeheds ~~nuværende~~ nuværende kosmiske blindhed eller udvidenhed til en af livets højere kosmiske eller åndelige livssfærer, der udløste en helt ny bevidsthedstilstand i mig. Det opdagede jeg ikke ~~lige~~ ligestraks. Det gyldne lys havde på en "immateriel" eller "usanselig" måde urokkeligt indpræget i min vågne dagsbevidsthed oplevelsen af mit "Jegs" evige eksistens. Jeg ville derfor tage en lånt ~~teosofisk~~ bog for at se, om der i den stod noget om en lysople, ^{den} som jeg havde oplevet. Men det viste sig nu, at en usynlig hånd lagde sig foran min pande og holdt mig tilbage. Jeg følte, jeg ikke, ~~skulle~~ ^{med} skulle tage bogen, og at jeg slet ikke mere behøvede at læse. Mine kosmiske visioner opklarede jeg pludseligt med ~~min~~ min egen ~~tanke~~ tankes intuitive kraft. Jeg opdagede nu, at det ikke blot var de guddommelige lysoplevelsers afsløring i sig selv, der